

הששי. **לֹא יִשְׁתַּנֵּי** לא יהיה בהם שינוי מכאן ולהבא, כלומר לעתיד לבא כאשר

ישלוט שם ס"ג. **וְלֹא מִשְׁתַּנֵּי** ואין בהם עכשיו בזמן הזה ששולט שם מ"ה. **וְלֹא**

שָׁנָא ולא היה בהם שינוי מעת תיקון האצילות עד עכשיו. **אֶתְתַּקֵּן בְּתִקּוּנֵי**

אֱלֹהִין ז"א נתקן בתיקונים אלו, שהם ט' תיקוני דיקנא. **אֲשֶׁתְּלִים דִּיּוֹקְנָא**

דְּכָלִּיל כָּל דִּיּוֹקְנֵין נשלמה ונתקנה הצורה הכוללת כל הצורות, והוא פרצוף ז"א

שהוא בחינת רוח דנרנח"י, וכשעולה לאמא ומקבל מוחין דאמא קונה בחינת בינה נשמה,

וכאשר עולה ומקבל מוחין דאבא נעשה לו בחינת חכמה חיה, וכאשר עולה ומקבל מוחין

מא"א קונה לו בחינת כתר ויחידה. נמצא שהוא עולה ומלביש כל הפרצופים עד קומת א"א

שהוא קומת כל האצילות. **דִּיּוֹקְנָא דְּכָלִּיל כָּל שְׁמֹהַן** צורה שכוללת בתוכה

כל השמות, דבחינת ע"ב ס"ג מ"ה ב"ן, ונרנח"י. **דִּיּוֹקְנָא** (דף קמ"א ע"ב) **דְּאֶתְתַּחֲוֵי**

בְּגוּנוֹי כְּהַאי דִּיּוֹקְנָא ז"א הוא צורה שנראה בגונוי ובפעולותיו צח ואדום

כלומר חסד ודין, כמו בדיוקן התחתון שהוא אדם התחתון שגם משתנה ממדה למדה (נ"א

בגווייה כָּל דִּיּוֹקְנֵין) **לָא הַאי דִּיּוֹקְנָא הוּי, אֶלָּא כְּעֵין הַאי דִּיּוֹקְנָא**

ואינו ממש כדמיון האדם התחתון כי המרחק רב מאד ביניהם, אלא ז"א הוא כעין זה האדם

כי האדם כלול מגוף ונשמה, וגם הו"א יש בו בחינות דומות לזה, אבל ח"ו וחלילה לחשוב

שהוא כצורת האדם התחתון.

כִּד אֶתְחַבְּרַן עִטְרֵין וְכַתְרֵין, כְּדִין הוּא אֲשֶׁלְמוּתָא דְּכָלָא

כאשר מתחברין כל המוחין דגדלות בו"א, דהיינו שלוקח מוחין דחכמה ובינה מאו"א

וכתר מא"א, אז ז"א הוא בתכלית השלימות, כי לקח כל המוחין דגדלות שהם נקראים

עטרות. **בְּגִין, דְּדִיּוֹקָנָא דְאָדָם, הָוֵי דִּיּוֹקָנָא דְעֵלְאִין וְתַתְּאִין**
דְּאֵתְּבַלְלוּ בֵיהּ כיון שדיוקן האדם שהוא פרצוף ז"א, הוא דיוקן של העליונים שהם
 א"א ונוק', ושל התחתונים שהם אבא ואמא, שכולם נכללים בו ומתלבשים בתוכו בסוד מוחין,
 וכן הוא דיוקן דאדם התחתון שכולל בתוכו נרנח"י מכל האבי"ע. **וּבְגִין דְהָאִי**
דִּיּוֹקָנָא פְּלִיל עֵלְאִין וְתַתְּאִין ולפי שזה הדיוקן דו"א, כולל בתוכו את
 העליונים ואת התחתונים כדפרשינן, **אַתְּקִין עֵתִיקָא קְדִישָׁא תְּקוּנׇנׇוּי**
 משום הכי תיקן עתיקא קדישא פרצוף א"א את התיקונים שלו עצמו, שגם הוא ע"ק עולה
 במעלות עליונות וזה כאשר ז"א עולה ולוקח המוחין עולים כל הפרצופים עמו ומקבלים
 מוחין וגם א"א עלה לפרצוף שלמעלה ממנו ולוקח כל המוחין כולם, עד שנמצא כי עתיקא
 קדישא דאצילות עולה עד מקום אדם קדמון לכל הקדומים, **וְתְּקוּנָא דְזַעִיר**
אַפִּין, בְּהָאִי דִּיּוֹקָנָא וְתְּקוּנָא והתיקון של ז"א שעולה ונתקן, הוא בזה
 התיקון של כל הפרצופים שעולים ונתקנים, וגם האדם התחתון נתקן בצורה המעולה מכל
 הנבראים בעוה"ז.

וְאִי תִימָא מַה בֵּין הָאִי לְהָאִי ואם תאמר כיון שאמרת שהסדר שזה
 בכל הפרצופים, שכל פרצוף עולה ליקח מוחין מפרצוף שעליו, א"כ א"א וז"א העולים
 למדרגות שעליהם מזה ההבדל בין מדרגה שהיתה להם לפני עלייתם, למדרגה שקנו אחרי
 עלייתם, דמכיון שגם העליונים עלו א"כ רק חילוף מקומות יש כאן, ואין זו עליה ותוספת
 קדושה. **כִּלְאָ הוּא בְּמִתְקַלָּא חָדָא** ומשיב, שכל הפרצופים בשעת עלייתם
 עומדים במשקל אחד, והענין הוא שכל הפרצופים מרישא דא"ק עד סוף העשיה העצמות
 שלהם נשארה במקומה ורק הכלים הם העולים וא"כ נמצא שכלים דא"א עולים ומלבישים

עצמות העליון ממנו, וכן כלים דו"א עולים ומלבישים לעצמות דא"א, ובזה ודאי הרויחו כל הפרצופים בעלייתם והוא הרוחניות של העליון, **אַבְל מִכָּאן** (נ"א מָנָן) **אַתְפָּרְשָׁן אַרְחֵי** אבל מא"א מתפשטים רחמים כי הוא כולל רחמים. (נ"א אַתְפָּשָׁן רַחֲמֵי) **וּמִכָּאן** (נ"א וּמָנָן) **אַשְׁתַּכַּח דִּינָא** ומכאן מז"א נמצא דין. **וּמִסְטָרָא דִּילָן הוּוּ שְׁנַיִן דָּא מִן דָּא** ומצדנו א"א וז"א הם משונים זה מזה בשעה שעם ישראל צדיקים מתפשט מז"א בחינת רחמים כמו א"א, והענין הוא כי מצדנו מצד מעשינו אם לטובה או ח"ו להיפך משתנה ז"א לרחמים או לדין, ובנו תלויה עליתו לא"א, והעשותו בעל הרחמים כא"א, או בהעלות ז"א לא"א או בהמשכת אורות דא"א לד"א. **וְרִזִין אֵלֵין לָא אַתְמַסְרוּ, בַּר לְמַחְצְדֵי חַקְלָא קַדִּישָׁא. וְכַתִּיב** (תהלים כה) **סוֹד יְיָ לִירְאֵיוֹ** וסודות אלו לא נמסרו אלא לקוצרי השדה הקדוש שהיא המלכות, כי המלכות היא סוד תורה שבע"פ, וממנה קוצרים ומוציאים סודות התורה, והם רק ליראי השם.

האדם התחתון כולל את העליונים והתחתונים, ועי"ז יבואר יצירת פרצופי זו"ן

כַּתִּיב (בראשית ב) **וַיִּצַר יְיָ אֱלֹהִים אֶת הָאָדָם, בְּתַרְי יוֹדֵי"ן**

כתוב וייצר בשני יודין ולא ביוד אחת כמו שכתוב אצל החיות, ושני היודי"ן

להורות שהם שני צורות המלבישים זה בתוך זה, והוא על דרך זה. **אַשְׁלִים**

תְּקוּנָא גּוֹ תְּקוּנָא השלים ותיקן המאציל תיקון בתוך תיקון כלומר פרצוף א"א

מלוכש בתוך פרצוף ז"א, וקראם תיקונים משום שכל פרצוף המלביש זה שמעליו בזה

הלימוד היומי

מתקנו שיוכל להאיר לתחתונים, **טְבַרְקָא דְגוֹשְׁפִנְקָא** "טברקה" היא אבן שחותמים בה, וחקוקות בה אותיות, והיא קבועה ומלובשת בטבעת הנקראת גושפנקא, ורוצה לומר שפרצוף הפנימי שהוא א"א הוא המכונה כאן "טברקא", והוא מלובש תוך הפרצוף החיצון שהוא ז"א, והוא המכונה כאן "טבעת". **וְדָא הוּא וַיִּיצֵר** וזהו שאמר וייצר בשני יודין, שקשר והלביש שני הפרצופים ורמזם בשני יודין, והם פרצוף א"א המלובש תוך פרצוף ז"א. **תִּרְיִן יוֹדִין לְמָה** ושואל, למה שני יודין אלו רומזים לאיזה פרצופים. **רְזָא דְעֵתִיקָא קְדִישָׁא, וְרְזָא דְזַעִיר אַפִּין** ומפרש, שהם סוד עתיקא קדישא שהוא א"א, וסוד פרצוף ז"א. **וַיִּיצֵר, מָאִי צָר** ושואל, מה יצר. **צָר צוֹרָה בְּגוֹ צוֹרָה** ואומר, צר צורה בתוך צורה צל"ם בתוך צל"ם. **וְדָא הוּא וַיִּיצֵר** ומהו צורה בגו צורה. **תִּרְיִן שְׁמָתָן, דְּאֵתְקַרִי שֵׁם מְלֵא, יִי אֱלֹהִים** ושואל מי הם הצורה בתוך צורה דהיינו של מי אלו הצלמים המתלבשים אחד בשני, ואומר שהם שני שמות שנקראו שם מלא ה' אלהים, אלהים הוא צל"ם דאמא, והוי"ה הוא צל"ם דאבא, ועוד שם הוי"ה ב"ה הוא א"א, ושם אלהים הוא ז"א, ובהתלבש הוי"ה באלהים הוא שם מלא. **וְדָא הוּא רְזָא דְתִרְיִן יוֹדִין וַיִּיצֵר** וזהו סוד של שני יודין של וייצר, שאחד נגלה ואחד נסתר, כי הי"ד שיש בה דגש היא הגלויה, ושאין בה דגש היא הנסתרת, **וְדָא צוֹרָה גוֹ צוֹרָה** שבא ללמד שצר צורה בתוך צורה צל"ם דאבא בתוך צל"ם דאמא, וכן פרצוף א"א מתלבש בתוך פרצוף ז"א. **תְּקוּנָא דְשְׁמַא שְׁלִים, יִי אֱלֹהִים** וזה התיקון של שם מלא, הוי"ה אלהים.